

Comité central d'entreprise de la société générale
des grandes sources m.fl.
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — forordning nr. 4064/89 — beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — formaliteten — fagforeninger og personaleudvalg — berettiget interesse, der giver grundlag for, at anerkendte arbejdstagerrepræsentanter efter anmodning kan fremsætte bemærkninger under den administrative procedure — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt«

Rettens dom (Anden Udvidede Afdeling) af 27. april 1995 1216

Sammendrag af dom

1. *Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — beslutning om en fusions forenelighed med fællesmarkedet — anerkendte repræsentanter for arbejdstagerne i de berørte virksomheder — søgsmålsret, som principielt, og medmindre der foreligger særlige omstændigheder, er begrænset til, at Fællesskabets*

retsinstanter efterprøver, om Kommissionen har iagttaget anerkendte arbejdstagerrepræsentanters processuelle rettigheder

(EF-traktaten, art. 173, stk. 4; Rådets forordning nr. 4064/89, art. 18, stk. 4; Rådets direktiv 77/187)

2. *Konkurrence — fusioner og virksomhedsovertagelser — Kommissionens undersøgelse — Kommissionens forpligtelser over for nærmere angivne tredjemænd — anerkendte repræsentanter for arbejdstagerne i de berørte virksomheder — skriftlig underretning om sagens art og indhold — ingen pligt hertil, når anmodning om at måtte afgive udtalelse ikke er fremsat — opfordring til at afgive skriftlige bemærkninger forud for et informationsmøde — ingen pligt hertil — oplysning om muligheden for at lade sig bistå af en advokat — ingen pligt hertil — forslag om aktindsigt — ingen pligt hertil*

(Rådets forordning nr. 4064/89, art. 18, stk. 3 og 4; Kommissionens forordning nr. 2367/90, art. 14 og 15)

1. En beslutning, som Kommissionen i medfør af forordning nr. 4064/89 udsteder om, hvorvidt en fusion er forenelig med fællesmarkedet, berører i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand de i national ret anerkendte repræsentanter for arbejdstagerne i de pågældende virksomheder individuelt, allerede på grund af, at disse arbejdstagerrepræsentanter i forordningen — hvorefter Kommissionen kan tage fusionens konsekvenser for arbejdstagerne i betragtning, når disse konsekvenser kan have indvirkning på de sociale mål, der omhandles i traktatens artikel 2 — udtrykkeligt nævnes blandt de tredjemænd, som godtgør at have en berettiget interesse i at måtte afgive udtalelser til Kommissionen under undersøgelsesproceduren vedrørende en påtænkt fusion. Dette gælder, uanset om arbejdstagerrepræsentanterne rent faktisk har deltaget i proceduren.

Principielt og medmindre der foreligger særlige omstændigheder, berører beslutningen derimod ikke arbejdstagerrepræsentanterne umiddelbart. For det første har en beslutning, hvorved en fusion godkendes efter en undersøgelse af, om den

er i overensstemmelse med Fællesskabets konkurrenceregler, i sig selv ingen indvirkning på selvstændige rettigheder, som tilkommer repræsentanter for arbejdstagerne i de berørte virksomheder, idet disse rettigheder, i forbindelse med den virksomhedsoverførsel, fusionen giver anledning til, fortsat vil bestå — som det bestemmes i de relevante fællesskabsregler — på de nærmere vilkår, der er fastlagt i national ret. For det andet griber beslutningen ikke umiddelbart ind i de pågældende arbejdstageres interesser, da fusionen, som det fremgår af direktiv 77/187 om varetagelse af arbejdstageres interesser i forbindelse med overførsel af virksomheder, ikke i sig selv kan medføre en ændring af arbejdsforholdet, som det er reguleret ved arbejdsaftalen og de kollektive overenskomster. Hvis der som følge af en fusion træffes dispositioner, der berører arbejdstageres interesser, træffes de af de pågældende virksomheder og vil, med hensyn til, om de er i overensstemmelse med de nationale regler og fællesskabsbestemmelserne om arbejdsforhold, være undergivet de nationale domstoles kontrol.

Da repræsentanterne for arbejdstagerne har fået tillagt processuelle rettigheder

ved forordning nr. 4064/89, og da varetægelsen af disse rettigheder principielt kun kan underkastes en kontrol ved Fællesskabets retsinstanser i forbindelse med efterprøvelsen af lovligheden af Kommissionens endelige beslutning, bør arbejdstagerrepræsentanterne dog indrømmes en søgsmålsadgang, som er begrænset til at tjene til beskyttelse af deres processuelle rettigheder, og de bør således have ret til at anlægge sag til prøvelse af beslutningen med det præcise formål at opnå, at Fællesskabets retsinstanser efterprøver, om de processuelle rettigheder, de i medfør af artikel 18 i forordning nr. 4064/89 kunne påberåbe sig under den administrative procedure, er blevet tilsidesat. I forbindelse med udøvelsen af denne søgsmålsadgang vil kun en væsentlig tilsidesættelse af de processuelle rettigheder — og ikke anbringender, som støttes på, at materielle regler i forordning nr. 4064/89 er tilsidesat — kunne føre til, at Kommissionens beslutning annulleres.

2. Beskyttelsen af nærmere angivne tredjemænds berettigede interesser under Kommissionens undersøgelsesprocedure vedrørende en påtænkt fusion — dvs. tredjemænd, som kun vil blive udsat for indirekte indgreb i deres retlige interesse-

sfære som følge af Kommissionens beslutning — kræver ikke, at de har samme rettigheder som dem, der indrømmes personer, som deltager i den pågældende fusion, med henblik på iagttagelsen af deres ret til kontradiktion under gennemførelsen af proceduren. Kommissionen har således ikke pligt til efter artikel 15 i forordning nr. 2367/90 om anmeldelser, frister og udtalelser i henhold til forordning nr. 4064/89 at give et organ, som repræsenterer arbejdstagerne i en af de berørte virksomheder, og som kun har anmodet Kommissionen om oplysninger, men ikke om at måtte afgive udtalelser, skriftlig underretning om procedurens art og indhold, før det får lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen har heller ikke pligt til efter samme bestemmelse at opfordre arbejdstagerrepræsentationen til at fremsætte skriftlige bemærkninger forud for et informationsmøde, Kommissionen har indkaldt til, og Kommissionen har ikke pligt til at give arbejdstagerrepræsentationen oplysning om, at den efter artikel 14 i forordning nr. 2367/90 har ret til at lade sig bistå af en advokat. Endelig kan artikel 18 i forordning nr. 4064/89 ikke fortolkes således, at Kommissionen skulle have pligt til at foreslå en nærmere angiven tredjemand aktindsigt.